

interneret eller, såfremt den tog dem i forvaring, medens de var på gennemrejse eller befandt sig på det åbne hav, omkostningerne i forbindelse med fuldførelsen af rejsen eller tilbagerejsen.

Dersom en tilbageholdelsesmagt nægter at meddele en frigivet interneret, der tidligere har haft fast bopæl på dens territorium, opholdstilladelse, er den forpligtet til at betale omkostningerne i forbindelse med en sådan internerets hjemsendelse. Såfremt den internerede på eget ansvar eller efter ordre fra regeringen i det land, hvori han er statsborger, vælger at vende tilbage til dette land, er tilbageholdelsesmagten dog ikke pligtig at betale udgifterne ved hans rejse længere end til det sted, hvor han forlader dens territorium. Tilbageholdelsesmagten er ikke pligtig at betale hjemsendelsesudgifter for en interneret, der er blevet interneret efter eget ønske.

Dersom internerede overføres i overensstemmelse med artikel 45, skal den overførende og den modtagende magt træffe aftale om den indbyrdes fordeling af ovennævnte omkostninger.

Foranstående bestemmelser er ikke til hinder for afsluttelsen af overenskomster mellem de stridende parter vedrørende udveksling og hjemsendelse af sådanne af deres statsborgere, der befinder sig i fjendens hænder.

AFSNIT 5

Oplysningskontorer og centraloplysningskontor.

ARTIKEL 136

Ved en strids udbrud og i alle tilfælde af besættelse er enhver af de stridende parter forpligtet til at oprette et officielt oplysningskontor, der har til opgave at modtage og formidle oplysninger vedrørende de beskyttede personer, der befinder sig i dens magt.

Enhver af de stridende parter skal hurtigst muligt tilstille sit kontor meddelelse om enhver forholdsregel, som den har taget overfor en hvilken som helst beskyttet person, som holdes i forvaring i mere end to uger, som får